

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 13. Rok: 2020 Číslo: 2

Počúvanie Božieho slova je našou výzvou (z myšlienok pápeža Františka)

„...keď sa v Cirkvi číta Sväté písmo, sám Boh hovorí k svojmu ľudu, a Kristus, prítomný vo svojom slove, ohlasuje evanjelium.“ (porov. SSC 7; 33)

Keď sa číta Božie slovo v Biblii – prvé čítanie, druhé čítanie, rezponzóriový žalm a evanjelium – musíme počúvať, otvoriť si srdce, lebo sám Boh k nám hovorí.

Zdá sa mi, že je to nie je veľmi jasné. Vysvetlím vám, čo sa deje pri tejto bohoslužbe slova.

Stránky Biblie tu prestávajú byť písomnosťou, aby sa stali živým slovom vysloveným Bohom. Je to Boh, ktorý prostredníctvom toho, kto číta, k nám hovorí, obracia sa na nás, ktorí počúvame s vierou. Duch, «ktorý hovoril

prostredníctvom prorokov» (Krédo) a inšpiroval posvätných autorov, pôsobí tak, že «Božie slovo v srdciach spôsobuje to, čo v ušiach zaznelo» (Lekcionár, Úvod, 9).

Avšak pre počúvanie Božieho slova je potrebné mať aj otvorené srdce, aby sme slová prijali do srdca. Boh hovorí a my ho počúvame, aby sme potom uviedli do praxe to, čo sme počuli. Je veľmi dôležité počúvať. Niekedy azda celkom dobre nerozumieme, lebo zopár čítaní je aj trochu ťažších.

No Boh k nám aj napriek tomu hovorí, iným spôsobom: v tichu a v počúvaní Božieho slova. Nezabudnite na to. Keď sa pri omši začne s čítaniami, započúvajte sa do Božieho slova.

Potrebujeme ho počúvať! Je to totiž otázka života, ako nám to dobre pripomína úderné vyjadrenie, že *«nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst»* (Mt 4,4). Život, ktorý nám dáva Božie slovo. V tomto zmysle hovoríme o liturgii slova ako o „stole“, ktorý nám Pán prestiera, aby sýtil náš duchovný život. Táto liturgická hostina je veľmi bohatá, hlboko načiera z pokladov Biblie, ako zo Starého zákona, tak aj z Nového zákona, lebo v nich Cirkev hlása jedno a to isté Kristovo tajomstvo.

Liturgické prednášanie čítaní, spolu so spevmi prevzatými zo Svätého písma, vyjadruje a podporuje jednotu cirkevného spoločenstva, sprevádzajúc životnú cestu všetkých i každého jednotlivo. Takto chápeme, prečo sa zakazujú niektoré subjektívne rozhodnutia, ako napr. vynechanie čítaní či ich náhrada nebiblickými textami.

Nuž niekto, ako som počul, keď je nejaká nová správa, číta noviny, lebo je to správa dňa. Nie! Božie slovo je Božím slovom! Noviny môžeme čítať potom, ale tu sa číta Božie slovo. Je to Pán, ktorý k nám hovorí. Nahradiť toto Slovo inými vecami ochudobňuje a ohrozuje dialóg medzi Bohom a jeho modliacim sa ľudom.

Vieme, že Pánovo slovo je nevyhnutná pomoc na to, aby sme sa nestratili, ako si to dobre uvedomuje žalmista, ktorý sa na Pána obracia s vyznaním: *«Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch»* (Ž 119,105). Ako by sme sa mohli zhostiť nášho pozemského putovania, s jeho námahami a skúškami, bez toho, aby sme boli pravidelne vyživovaní a osvetľovaní Božím slovom, ktoré zaznieva v liturgii?

Istotne nestačí počúvať ušami bez toho, aby sme zrno Božieho slova prijali do srdca a umožnili mu priniesť ovocie. Pamätajme najmä na podobenstvo o rozsievачovi a rozličných výsledkoch podľa rozličných druhov pôdy. (porov. Mk 4,14-20). Pôsobenie Ducha Svätého, ktorý robí odpoveď účinnou, potrebuje srdcia, ochotné pracovať a dať sa zušľachťovať, aby tak to, čo sme si vypočuli pri svätej liturgii prešlo do každodenného života.

Božie slovo v nás spôsobuje proces napredovania. Počúvame ho ušami, prechádza do srdca - nezostáva v ušiach, ale musí prísť do srdca - a zo srdca prechádza do rúk, do dobrých skutkov. Toto je cesta, ktorú v nás koná Božie slovo: z uší do srdca a do rúk. Učme sa tomuto.

Duchovné predpoklady k štúdiu Božieho Slova

(prežívame Rok Božieho Slova)

Pápež František raz pri jednej audiencii povedal: „*Božie slovo má skutočne moc premeniť život človeka.*“

Aby táto pravda platila ja v našich životoch, potrebujeme splňať určité predpoklady. Všimnime si niektoré z nich:

1. Potrebujeme vedieť to, čo Ježiš Kristus povedal Nikodémovi: Kresťan je niekto, kto je zrodený dvakrát

Najdôležitejším predpokladom k štúdiu Božieho Slova je mať správne naladené srdce. V Biblii sa píše: „*Živočišny človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať.*“ (1 Kor 2,14).

Ak teda nerozumieme niečo v Biblii, potrebujeme sa znovu narodiť. Musíme byť znovuzrodenými kresťanmi. O nás však Pavol hovorí: „*A my sme nedostali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo nám Boh daroval.*“ (1 Kor 2,12).

Z tohto vyplýva, že nikto, kto je znovuzrodený, nemôže povedať, že nerozumie Biblii, že nerozumie tomu, čo

Boh hovorí. Boh totiž hovorí jasne. Pretože hovorí k nám, ktorí Ducha Božieho máme. Takže, nie je to vzdelanie ani prirodzená inteligencia, ale viera v Syna Božieho a dar Ducha, ktoré nám dajú porozumieť božej reči. Ježiš to povedal takto: „*Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.*“ (Jn 6, 63)

2. Úplná dôvera v dokonalosť Písma

Prečo je tak dôležité dôverovať Písmu, byť si istý Božím slovom?

Je to preto, že vtedy sa nám Boh otvára. Ak mu totiž nedôverujeme, ako by nám mohol zjavovať viacej?

Ani my sa nebudeme otvárať nejakému klamárovi, niekomu, kto by nás stále klamal, alebo niekomu, kto by stále hovoril: „*Ja ti neverím.*“ Takému človeku prestaneme odhaľovať svoje vnútro. Potrebujeme mať presvedčenie, že Božiemu slovu môžeme absolútne dôverovať.

3. Potrebujeme vedieť, že sa musíme orientovať na duchovné skutočnosti

My máme s Bohom osobný vzťah, ako s osobou, ale nie s fyzickou osobou. A v žiadnom prípade nemôžeme očakávať vyplnenie vecí ako: „*Nech urobí toto, nech sa mi tu zjaví to a to...*”

To je neduchovné zmýšľanie. My potrebujeme stále viac a viac nechať ovplyvňovať svoje myslenie k hodnotám, ktoré dáva Ježiš Kristus. Duchovné zmýšľanie znamená byť zlomený pred Bohom, byť pokorný.

Ako veľa riešení máme na mnohé situácie života! Ale aké má On? To je pokora pred Ním, to je zlomenosť. Máme ochotu neustále s pokorou pristupovať ku každej životnej situácii a spoliehať sa na to, že Pán riadi život ku tvojmu dobru? Ak áno, potom máme myslenie, ktoré bude pre nás plodné. Ak nie nemáme túto ochotu, potom budeme dôverovať iba svojej vlastnej múdrosti. Boh nás vyzýva, aby sme Ho počúvali, aby sme naklonili k Nemu svoje ucho (porov. Ž 78, 1).

4. Ochota poslúchnuť

Ochota poslúchať znamená, že musíme byť absolútne ochotní urobiť všetko, čo nám Boh povie, že robiť máme.

Vtedy bude Boh čistiť naše životy a usvedčovať nás z niečoho nesprávneho, bude nás žiadať o zmenu...

5. Usilovnosť a vytrvalosť

Nepredstierajme, že duchovné ovocie príde hneď do života. Potrebujeme mať usilovnosť i vytrvalosť a potrebujeme dovoliť, aby Boh v nás produkoval všetko tak, ako chce On a rýchlosťou akou chce On.

Nič v duchovnom živote sa nedeje instantným spôsobom, t. j. za chvíľku máme, čo potrebujeme. Naopak, potrebujeme čakať na Božie pôsobenie a musíme byť trpezliví.

6. Ochota obety

Musíme mať ochotu obetovať to, čo Boh bude od nás žiadať.

Bude od nás žiadať niektoré veci, ktoré sa nám zdajú veľmi dôležité pre náš život. Ale my musíme mať ochotu opustiť všetko, čo v našom živote nie je v súlade s Božím slovom alebo s Božím pohľadom, s Božími názormi.

„Božie Slovo je živé a účinné a ostrejšie ako dvojsečný meč. (Hebr 4,12) ... Prajem vám, aby ste vždy prijali Bibliu v jej vzácnej jedinečnosti: ako slovo, ktoré presiaknuté Duchom Svätým – darcom života, nám komunikuje Ježiša, ktorý je život (porov. Jn 14,6) a tak robí naše životy plodnými. Žiadna iná kniha nemá takúto moc.“

(pápež František)

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli o mýtnikovi a farizejovi

od 03.02. do 09.02. 2020

Pondelok 03.02.	Sv. spravodlivý Simeon Bohopríjemca a prorokyňa Anna	06:30 sv. lit. (csl.) † Šimon, Juraj, Štefan... 18:00 sv. lit. (slov.) † Demeter, Alžbeta, Juraj...
Utorok 04.02.	Prep. otec Izidor Peluzijský	06:30 sv. lit. (csl.) 1. * Peter, Katarína, Jakub... 2. * Anna 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Dušan 2. † Juraj, Mária, Veronika, Michal...
Streda 05.02.	Svätá mučenica Agáta	06:30 sv. lit. (csl.) † Vasil', Mária, Ján 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján 2. † Michal, Mária
Štvrtok 06.02.	Prepodobný otec Bukol Sv. hieromučeník Silván a spoločníci	06:30 sv. lit. (csl.) * Anna s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Jozef, Anna, Michal 2. † Helena (panychída)
Piatok 07.02.	Prepodobný otec Partenios, lampsacký biskup voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI 18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI
Sobota 08.02.	Sv. veľkomučeník Teodor Stratilat Sv. prorok Zachariáš	06:30 sv. lit. (csl.) † Rudolf (panychída) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján (panychída)
Nedeľa 09.02.	Nedeľa o márnotratom synovi Sv. mučeník Nikefor hl. 2 Zbierka: Podporný fond	07:30 sv. lit. (slov.) * Anna, Eva, Dávid... 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) 1. * Vladimír 2. * Martin, Tatiana 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Peter

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli o márnotratom synovi

od 10.02. do 16.02. 2020

Pondelok 10.02.	Sv. mučeník Charalempés	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Mária, Ján 1. † Štefan, Mária, Vladimír... 2. † Oľga (panychída)
Utorok 11.02.	Sv. hieromučeník Blažej, sebastejský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Mária, Viera, Štefan... 1. † Mária, Ján, Mária... 2. † Rudolf (panychída)
Streda 12.02.	Sv. Meletios, antiochijský arcibiskup	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Margita † Anna, Michal
Štvrtok 13.02.	Prepodobný otec Martinián	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Michal, Pavlína † Juraj, Mária, Juraj
Piatok 14.02.	Odchod do večnosti Konštantína Filozofa zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Karol, Juraj, Mária... 1. † Matúš (panychída) 2. † Mária
Sobota 15.02.	Sv. apoštol Onezim	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† z farnosti (hramoty) † z farnosti (hramoty)
Nedeľa 16.02.	Mäsopôstna nedeľa Sv. muč. Pamfil, Porfyrios a ich spoločníci hl. 3	07:30 sv. lit. (slov.) 09:00 sv. lit. (csl.) 11:00 sv. lit. (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Miroslav, Miloslava, Michaela, Lenka * za farnosť * Marianna * Tomáš

Stretnutie Pána (2. február)

(liturgický kalendár)

Sviatok Stretnutia Pána má svoj pôvod v Mojžišovom zákone, ktorý predpisoval, že každá žena po narodení chlapca nesmela 40 dní vojsť do chrámu, lebo v tomto čase sa považovala za nečistú (porov. Lv 12, 1-4). Toto obdobie štyridsiatic dní sa nazývalo dňami očisťovania. Po zakončení týchto dní prichádzala matka novonarodeného dieťaťa do chrámu a priniesla obeť, čím sa stávala (obradne) čistou.

Presvätá Bohorodička a sv. Jozef chceli splniť zákon a preto obetovali v chráme dve hrdličky. Tu sa s nimi stretol starec Simeon, ktorému bolo predpovedané, že neumrie, pokiaľ neuvidí Mesiáša. Ten chválil Boha známym chválospevom.

Zároveň podľa zákona mala zasvätiť svojho prvorodeného Bohu. Bohatšia žena mala pri tejto príležitosti obetovať jednoročného baránka na celostnú žertvu a mladého holúbka alebo hrdličku; ak bola chudobná, mala priniesť pár hrdličiek alebo dva holúbky (porov. Lv 5,7; 12, 6-8).

Do popredia tu vystupujú dve skutočnosti. Prvou je tá, že rodičia chcú zasvätiť Dieťa Pánovi vo svätyni jeho božskej, nevýslovnej Prítomnosti. Znakom čoho je obeť, ktorou sa Syn daruje nebeskému Otcovi v spoločenstve lásky. Toto je prvé a podstatné stretnutie, Otca so Synom, ktoré sa uskutočňuje v ten istý deň, kedy aj ďalšie stretnutia.

Duch bohoslužieb sviatku je rovnaký, ako na sviatok Kristovho narodenia a Bohozjavenia: hlavnou myšlienkou je osláviť zjavenie sa Boha na zemi, zvelebovať Kristovo božstvo a vzdať úctu Prečistej Panne Márii, ako Matke Božej.

Sviatkom Stretnutia Pána oslavujeme teda stretnutie Božieho dieťaťa so svojim ľudom, ktorý prichádza svojou smrťou a zmŕtvychvstaním zachrániť.

Sviatok sa začína sláviť v Jeruzaleme až v druhej polovici 4. storočia. Postupne sa z Jeruzalema rozširoval na celý Východ. Traduje sa, že pápež Sergius na konci 7. storočia zaviedol zvyk posväcovania sviečok. Táto prax už ale existovala v Alexandrii, kde už sv. Cyril

Alexandrijský v roku 444 spomína obyčaj prinášať v tento deň sviečky do chrámu.

Sviatok sa spája sa s požehnaním hromničnej sviece, v ktorej vidíme ochranu pred rozličnými živelnými pohromami a nebezpečenstvami.

Zavedenie svätenia hromničných sviečok sa pripisuje pápežovi Geláziovi (r. 494).

Ľudia zapalovali požehnané sviece a modlili sa pri nich v ťažkých situáciách, pri prírodných katastrofách, búrkach, krupobití, od čoho pochádza názov Hromnice.

Býva tiež zvykom zapalovať hromničnú sviecu pri umierajúcich, aby v pokoji prešli do večnosti. Používanie požehnanej sviečky pri modlitbe je pre veriacich symbolom prítomnosti Ježiša Krista.

Svieca symbolizuje Krista, ktorý povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života” (Jn 8, 12).

Sviečka predstavuje aj Najsvätejšiu Trojicu, a to jednotou vosku, knôtu a plameňa.

Súčasná liturgia používa sviece pri každej svätej liturgii (na oltári alebo pri rozličných častiach liturgie), ďalej počas vysluhovania krstu,

pri svätení vody, pri adoráciách pred Eucharistiou, pri obnovení krstných sľubov... Sviečku tiež zapalujeme na hrobch ako symbol Kristovho svetla.

Svieca je symbolom viery, Ježiša Krista - svetla prežarujúceho temnotu sveta. Preto kresťan nech svojím životom vydáva svedectvo viery, ktoré bude príťažlivým svetlom pre celú spoločnosť.

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti pre vnútornú potrebu farnosti

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné

Adresa: Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: 057/775 3628

Web: www.grkathe.sk **Email:** humenne@grkatpo.sk

Zaopatrovanie chorých v nemocnici (non-stop linka): 0907 323 733

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Autori článkov a zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml., o. Pavol Fečkanin**